

PERMISIVNO	SOČUTNO
Ko se otrok grdo vede (je agresiven, (pre)glasen) ga skušamo z besedami pregovoriti naj neha	Agresijo ustavimo hitro in odločno. Preprost Hej, Stoj, takole pa ne, ne dovolim ... zadostuje.
Ko bi rekli NE rečemo JA zato, da ugodimo otroku	Ko nam ni rečemo NE ... a upoštevamo otrokove potrebe (ni isto kot želje!)
Ne zmoremo preseči svojih vzorcev	Prepoznamo svoje vzorce, svojo odgovornost in se jih trudimo preseči
Želimo otroka osrečiti, narediti srečnega	Skrbimo za lastno srečo in dober odnos z otrokom ... otrokova sreča je njegova domena
Se počutimo slabo, ko je otrok nesrečen	Nesrečnost, jeza, frustracija žalost so ok. To je del življenja.
Nas je strah, da se bo otrok udaril, urezal, poškodoval	Smo pozorni na varnost, ne varujemo pa otroka pred življenjem samim
Ko otrok prijoka domov, da se mu je v vrtcu (šoli) zgodilo kaj neprijetnega iščemo krivca, gremo v šolo na pogovor	Ko otrok prijoka domov, ga učimo prevzeti odgovornost in poiskati boljše poti

Permisivno ali sočutno

Alenka Orešnik

Se trudimo biti prijazni tudi ko smo jezni	Si dovolimo biti jezni, ko smo jezni (kar pa ne pomeni, da smo agresivni)
Pozabimo nase	Vemo da je lastna sreča ključ do dobre vzgoje
Skušamo osrečiti otroka	Skupaj z otrokom živimo srečno življenje
Iščemo krivca, obsojamo	Učimo prevzemanja odgovornosti, razumevanja
Otroku prepustimo odgovornost, ki ji sami nismo kos	Znamo prevzeti odgovornost
Uporabljamo besede: Mami je žalostna, ker si to naredil ...razjezil si me ... prizadel si me ...	Uporabljamo besede: Zdaj pa rabim 5 minut ... jezna sem ... ne ne dovolim
Pogosto preusmerjamo otroku pozornost, uporabljamo hrano, igro, dudo, da otroka pomirimo	Sprejemamo otrokovo izražanje občutkov in se jih učimo razumeti in poslušati
Otrokovo grdo vedenje jemljem osebno (čutim, da sem jaz kriva, da se tako grdo vede, slabo počuti)	Zaupam sebi kot mami a prevzemam odgovornost za odnos in osebno rast
Smo osredotočeni na otrokovo počutje	Osredotočeni smo na lastne potrebe in potrebe otroka